

gaade. Svingning i Nabolandenes Toldpolitik. Denne Udvikling kan efter Flertallets Formening, ikke give nogen rimelig Grund, til at slaa af paa tidligere stillede Fordringer til den indenlandske Produktions Beskyttelse. Smidlertid anser Flertallet det dog for rigtig, kun at udtale sig med en vis Forbeholdenhed om dette Udsættelsepunkt som Folge af, at de enkelte Lovforslag ikke have været Gjenstand for en indgaaende Drøftelse mellem Thingene, og det derfor ikke paa Forhaand med Sikkerhed lader sig sige, om og hvorvidt ikke afvigende Anskuelser maatte kunne mødes i de enkelte praktiske Afgjørelser. Hvad der derimod Gang efter Gang har vist sig som en uoverstigelig Hindring for Thingenes Overenskomst om en Lovreform, er Uoverensstemmelsen paa det finansielle Omraade. Landstinget har ved alle Behandlinger af Lovforslag klart og bestemt fastholdt den Anskuelse, at en Lovreform skal virke økonomisk, men ikke tillige i finansiell Siemod, saa at den ikke maa bevirke nogen væsentlig Formindstelse af Statskassens Indtægter, men at en saadan eventuel Afgang i Lovindtægter, som ikke kan opvejes ved en forhøjet Lov paa Udgangsgjenstande, bør dækkes ved Afgift paa alkoholholdige Drikke, være sig Brændevin eller Baiert. Ol eller begge Dele, og at Dækning bør vedtages samtidig med Nedgangen. Men i denne Retning fastholder det foreliggende Forslag et Standpunkt, der har fundet Udtryk i andre tidligere fra Folkethinget til Landstinget oversendte Forslag, idet der derefter skal vedtages en udkøbt Indtægtsformindstelse paa henved $3\frac{1}{2}$ Million Kr. — hvilket siges at være Krigsskattens Beløb, fjøndt denne, efter at Krigsskatten paa Brændvinsbrænding ifølge Lov af 5te August 1864 §§ 1 og 4 ved den nye Lov om Beskatning af Brændvinsbrænding 1ste April 1887 § 52 er hævet fra nævnte Tidspunkt, for Tiden kun udgjør henved $2\frac{1}{2}$ Million Kr. — og saa først stilles det i Udsigt, at den hderligere i Forslag bragte Afgang i Lovindtægter paa henved $3\frac{1}{2}$ Million Kr. kan dækkes ved en eventuel Olskat, uden at dog noget udarbejdet Forslag til en saadan Skat er oversendt tilligemed Lovforslaget. I Betragtning af de store Vanstækligheder, som Paaleget af en Skat paa Ol med et vist Alkoholindhold erfaringsmæssig har vist sig at frembyde, finder Flertallet, at der er særlig Grund for Landstinget til, naar Dækning skal søges ved en sliq Skat, at fastholde sin Fordring om, at et Forslag til Lov angaaende samme skal være vedtaget af begge Rigsdagens Thing, forinden eller samtidig med, at nogen Nedgang i Lovindtægterne, som er bestemt til at dækkes derved, voteres af Thinget. Og ligesaa sikkert er det, at de i alle Retninger stigende Krav til Statskassen ikke kunne give Anledning til Tilbagevigen fra det af Landstinget tidligere hævdede Standpunkt, at Forhandling om de indirekte Afgifters Omlægning bør føres med deres nuværende Indtægtsbeløb som Grundlag, uden at noget deraf fradrages forlods. Saa længe indtil de enkelte imødekommende Kræfter, der have fremhævet Lovreformens økonomiske Formaal som det Væsentlige, maatte have givet sig et mere praktisk Udslag, vil der derfor ikke være bedre Udsigt end tidligere, til Lovreformens Gjennemførelse, og under disse Omstændigheder kan en fortsat Forhandling i Dieblirket endog befrægtes at ville gjøre Skade, ved at føie et nyt mislykket Forsøg til de flere tidligere og forurolige næringsdrivende Borgere uden nogen rimelig Grund.

Forsaavidt der under det foreliggende Lovforslags Behandling ogsaa er blevet hentydet til Muligheden af en partiel Lovreform, stiller Flertallet sig paa Forhaand noget tvivlende overfor den, men finder iøvrigt ikke Grund til i Dieblirket at udtale sig videre derom.

I Henhold til de foranførte Grunde tror Flertallet ikke for Tiden at burde gjøre nogen Indstilling til Thinget angaaende Lovforslagets videre Behandling.